

วารสารวิจัยธรรมศึกษา

JOURNAL OF DHAMMASUKSA RESEARCH

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2566)

Vol. 6 No. 1 (January – June 2023)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นวารสารตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย บทความหนังสือ และบทความวิชาการประเภทอื่นๆ
2. เพื่อเป็นสื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวิชาการของนักวิจัยและนักวิชาการทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นวารสารเสนอองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามนุษย์ตามหลักการศึกษาศาสนาและศาสตร์ต่างๆ
4. เพื่อพัฒนาวารสารให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาและเป็นการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผลงานการวิจัยและบทความทางวิชาการทางพระพุทธศาสนาและศาสนาต่างๆ รวมทั้งปรัชญาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI

เจ้าของ

ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม (RESEARCH CENTER FOR DHAMMASUKSA PHRAPARIYATTIDHAMMA OF WATAWUTWIKASITARAM SCHOOL) ฤทธิคุณแม่ชาลิ่ง ห้อง 305 เลขที่ 137 วัดอาวุธวิกสิตาราม ถนนจรัญสนิทวงศ์ 71 บางพลัด กรุงเทพฯ 10700 โทร 0860864258

ที่ปรึกษา

พระธรรมวชิรสุธี	เจ้าอาวาส/เจ้าสำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระราชดิลก, ดร.	ประธานกรรมการบริหารการศึกษา
พระศรีวินยาภรณ์, ดร.	เจ้าคณะแขวงบางพลัด
พระมหาพรภวิทย์ จีรวิโช	อาจารย์ใหญ่สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระมหาฉัตรชัย สุตตตชโย, ผศ.ดร.	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาบุญนา ฐานวีโร, ผศ.ดร.	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาพรชัย สิริวิโร, ผศ.ดร.	รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.เนตร หงษ์ไกรเลิศ	มหาวิทยาลัยสยาม
นาวาเอก ดร.นพดล บงกชกาญจน์	กรมยุทธศึกษาทหารเรือ
ดร.วิลาสณี วัฒนมงคล	ผู้พิพากษาสมทบ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรสงคราม

บรรณาธิการวารสาร

พระมหามหวินทร์ ปุริสุตโตโม, ผศ.ดร.

กองบรรณาธิการวารสาร

พระบุญฤทธิ์ อภิปัญโญ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผศ.ดร.ธเนศ เกษศิลป์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผศ.ดร.สุณี เวชประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
พ.ต.ท.หญิง ดร.ปิยะนุช ศรีสรานุกรม	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
นายครรชิต มีซ่อง	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

พระมหาบุญศรี ญาณวุฑโฒ, ผศ.ดร.	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาไพจิตร อุตตมธมโม, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
พระสุขุม สุขวฑฒโก, ผศ.	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ.วิรัตน์ กางทอง	พนักงานเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ.ดร.ศรชัย ท้าวมิตร	พนักงานเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.คงสุภะภู์ แสงทรัพย์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.ณัฐธพงษ์ มะลิซ้อน	วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ดร.ขวลิต ไหลรินทร์	พนักงานเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.กฤตสุชิน พลเสน	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์

ดร.พูนศักดิ์ กมล	วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.จักรี ศรีจารุเมธีญาณ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล
ดร.ศรุตานนท์ ไธแสง	วิทยาลัยทองสุข
ดร.สมเจต หลวงกัน	ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
ดร.กำธร เพี้ยเอี้ย	นักวิชาการอิสระ ด้านศาสนาและปรัชญา

ฝ่ายจัดรูปเล่ม/สมาชิกวารสาร

ดร.สมเจต หลวงกัน	นายอริย์รัช เลิศอมรไชยกิจ
นายสุขขาน มักสัน	นางสาวพรทิพย์ พุทธิกิตติวงศ์

พิมพ์ที่

จี คลาส (G CLASS) เลขที่ 26/19 ศาลายา พุทธมณฑล นครปฐม 73170
โทร 028892223 โทรสาร 028893204 อีเมลล์ g_class@hotmail.com

บทบรรณาธิการ

พ.ศ. 2566 เป็นปีที่ 6 ในการจัดพิมพ์วารสารวิจัยธรรมศึกษา ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม กองบรรณาธิการได้บริหารจัดการวารสารให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI มีการตรวจประเมินผลงานวิชาการทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณให้เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพประสิทธิผลจากผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายหน่วยงาน จำนวน 3 รูป/คน ต่อ 1 ผลงานวิชาการ

วารสารวิจัยธรรมศึกษานี้ได้นำเสนอผลงานของนักวิชาการจากหน่วยงานต่างๆ ที่น่าสนใจดังนี้

1. FACTORS AFFECTING STUDENTS' SATISFACTION WITH ART EDUCATION MANAGEMENT IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS : A CASE OF LIAONING UNIVERSITY LIAONING PROVINCE, CHINA
โดย หาน เชี่ยว ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ และ สุขุม มูลเมือง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี,
The results showed that: (1) Art students were highly satisfied with art education management in Liaoning University, with average scores on the Likert-typed scale of 4.18 (S.D. of .68); (2) The influencing factors of satisfaction included years of study, teacher leadership and organizational innovativeness; Though academic achievement was also affected by these variables, it had no significant relationship with students' satisfaction. In addition, teacher leadership also significantly exerted its influences over students' satisfaction indirectly via years of study and organizational innovativeness; (3) Only students in Photography and Art Performance majors showed significant differences in satisfaction from those peers in Art Design, Radio and Television Editing, and Broadcasting and Hosting Art majors, while those in Folk Arts showed no differences; and (4) The model is consistent with empirical data.

2. THE EFFECTIVENESS OF CLASSROOM TEACHING OF ART DESIGN MAJOR IN UNIVERSITY- A CASE STUDY OF ART DESIGN MAJOR IN GUANGXI UNIVERSITY by Yan Min Sutida Howattanakul and Sataporn Pruettikul, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The results show that there is a positive correlation between classroom teaching and learning effect. Teaching objectives, teaching ability, teaching organization and management significantly affect learning effect. This study confirmed the effectiveness of classroom teaching model for art design majors, and provided useful help for art design teachers and students.

3. RESEARCH ON THE TRANSFORMATION OF APPLIED UNIVERSITIES IN LIAONING PROVINCE by Zhang Shi Sutida Howattanakul and Sataporn Pruettikul, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The research results show that there are five components in the reform of applied universities in Liaoning Province, including institutional isomorphism;

institutional network; institutional culture; rational cognition; behavior subject; there are 9 methods for the reform of applied universities in Liaoning Province, including institutional innovation 1 4 items in the part of improving the management system; 1 item in giving play to the role of the market; 1 item in improving the social evaluation standard; 2 items in the subject system of innovative university organizations.

4. THE INFLUENCES OF INFORMATIZATION LEADERSHIP ON MANAGEMENT EFFECTIVENESS:

A CASE OF ART MAJORS COLLEGES AND UNIVERSITIES IN SHANGHAI by Lyu Shuai Prapatpong Senarith and Sukhum Moonmuang, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The main research results were as follows: (1) The informatization leadership of art teachers in Shanghai colleges and universities has a significant impact on management effectiveness. Informatization leadership can promote the improvement of management efficiency and is more conducive to the development of art-major teachers in Shanghai colleges and universities; (2) By taking into account teachers' organizational commitment and selected external factors, the data showed that external factors significantly influenced informatization leadership and management effectiveness; and (3) The structural equation model in the study fitted well with empirical data.

5. EFFECTS OF FEMALE LEADERSHIP ON TEACHERS' PERCEIVED TRUST IN ART EDUCATION

MANAGEMENT IN COLLEGES AND UNIVERSITIES, SHANXI PROVINCE โดย หลิว เยว่เซียว ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ และ สุขุม มูลเมือง, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The main findings were: (1) The measurement model of the effects of female leadership on teachers' perceived trust consisted of all four hypothetical variables, i.e., female leadership, organizational climate, teachers' characteristics, and teachers' perceived trust (Chi-square =97.721; df=46; ratio= 2.124; p-value=.000; CFI=0.979; RMSEA=0.070); (2) Teachers' perceived trust in art education management was affected by female leadership and organizational climate; (3) Female leadership exerted its influences on teachers' perceived trust both directly and indirectly through organizational climate: and (4) There was no difference of perceived trust in female leadership between teachers of different genders.

6. THE INFLUENCE OF INSTRUCTIONAL LEADERSHIP ON ART TEACHERS' PERFORMANCE IN

COLLEGES AND UNIVERSITIES IN FUJIAN PROVINCE โดย หวาง เหิงชาน ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ และ สุขุม มูลเมือง, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The research findings revealed that: (1) Instructional leadership positively exerted its influence on art teachers' performance in colleges and universities; (2) Instructional leadership had a positive impact on organizational climate and teachers' job satisfaction, while the organizational climate also had a positive impact

on teachers' job satisfaction. In addition, instructional leadership also had positive impacts on art teachers' performance through organizational climate and teachers' job satisfaction, and (3) The model under study fitted well with empirical data.

7. การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานต่อประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาทับไฮ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย (INFRASTRUCTURE MANAGEMENT FOR THE PEOPLE OF NA THAP HAI SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION RATTANAWAPI DISTRICT, NONG KHAI PROVINCE) โดย วันเฉลิม วรรณไชย และ โกศล สอดส่อง วิทยาลัยพินิจบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานต่อประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาทับไฮ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านไฟฟ้า ($\bar{x} = 3.85$) รองลงมา คือ ด้านถนน ($\bar{x} = 3.83$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านประปา ($\bar{x} = 3.70$) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานต่อประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาทับไฮ ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมประจำภาค 4 (INFORMATION TECHNOLOGY PERSONNEL DEVELOPMENT UNDER THE OFFICE OF THE COURT OF JUSTICE REGION 4) โดย สุขสันต์ แซ่จ้าว และ โกศล สอดส่อง วิทยาลัยพินิจบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมประจำภาค 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.74$) รองลงมา คือ ด้านศักยภาพในการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.70$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.68$) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมประจำภาค 4 ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งงาน โดยภาพรวมบุคลากรศาลยุติธรรมในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมประจำภาค 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนบุคลากรศาลยุติธรรมในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมประจำภาค 4 ที่มีอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งงาน แตกต่างกัน มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอ แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมประจำภาค 4 ได้แก่ ควรมีการจัดอบรมสัมมนาให้กับบุคลากรศาลยุติธรรมในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมประจำภาค 4 ให้ได้รับความรู้ความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎี และด้านปฏิบัติ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ และด้านเครือข่าย และการสื่อสาร เป็นประจำทุกๆ ปี

9. คุณภาพการให้บริการของศาลจังหวัดหนองบัวลำภู (SERVICE QUALITY OF NONG BUA LAMPHU PROVINCIAL COURT) โดย มยุรี ชะพินิจ และ ชาญยุทธ หาญชนะ วิทยาลัยพินิจบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการให้บริการของศาลจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการให้ความเชื่อมั่นต่อผู้รับบริการ ($\mu = 4.32$) รองลงมา คือ ด้านการรู้จักและเข้าใจผู้รับบริการ ($\mu = 4.12$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการตอบสนองต่อผู้มารับบริการ ($\mu = 3.90$) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการของศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการของศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการของศาลจังหวัดหนองบัวลำภู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และข้อเสนอแนะทางการให้บริการของศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ ศาลจังหวัดหนองบัวลำภูควรปรับปรุงทัศน จัดหาโต๊ะเก้าอี้ จัดมุมที่นั่งรอให้มีความสะดวกสบาย จัดหาหนังสือพิมพ์วารสารไว้ให้ผู้รับบริการได้อ่านระหว่างนั่งรอ

10. องค์กรนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา (INNOVATIVE ORGANIZATION AND INFORMATION TECHNOLOGY IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION) โดย ศุภวิชช์ วงษ์พลบ พระมหาอุดร อุตโตโร (มากดี) และ ปฎิธรรม สำเนียง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ สรุปว่า องค์กรนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเป็นองค์กรหรือหน่วยงานทางการศึกษาที่มีนวัตกรรมการบริหารการศึกษาโดยมีการปรับปรุง หรือพัฒนาสิ่งใหม่ๆ ทั้งทางด้านการกระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ การหาวิธีการใหม่ๆ การใช้เทคโนโลยีการบริหารจัดการแบบใหม่ๆ ทำให้องค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงจากเดิมเกิดสิ่งใหม่ที่แตกต่างกันและดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามเป้าหมายหรือสูงกว่าเป้าหมายขององค์กรที่เป็นเลิศ ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดองค์กรนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา และการประยุกต์ใช้แนวคิดองค์กรนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่หน่วยงานและสถานศึกษาต้องนำมาศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประโยชน์มากมายใช้ในการพัฒนาองค์กร ทำให้องค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงใหม่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร และผู้เรียน ได้รับการยอมรับจากองค์กร ชุมชน และสังคม

11. นโยบายนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา (POLICY ON INNOVATION AND INFORMATION TECHNOLOGY IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION) โดย ญัฐวดี โพธิ์พรมศรี พระมหาอุดร อุตโตโร (มากดี) และ ปฎิธรรม สำเนียง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ สรุปว่า บทความนี้ได้นำเสนอแนวนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา ขั้นตอนการสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา และแนวทางการบูรณาการนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา ซึ่งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในวงการศึกษาก็ทำให้การบริหารและการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและ

เพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นนั้นจำเป็นต้องมีทักษะ 3 ด้าน คือ 1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม 2) ทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี และ 3) ทักษะชีวิตและอาชีพ เพื่อความสำเร็จทั้งด้านการงานและการดำเนินชีวิต นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศจะเกิดการพัฒนานขึ้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ผู้บริหารในสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจ และดำเนินการภายในสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

12. นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาเชิงพุทธ (Buddhist Educational Innovation and Technology) โดย อิทธิรัฐ น้อยเกิด พระมหาอุดร อุตฺโตโร (มากดี) และ ปฎิธรรม สำเนียง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ สรุปว่า บทความนี้ได้นำเสนอนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาเชิงพุทธ ที่เกี่ยวข้องกับวิวัฒนาการของการศึกษาแนวพุทธ นวัตกรรมแห่งการเรียนรู้เชิงพุทธ และการเรียนรู้เชิงพุทธ บูรณาการ ซึ่งการเรียนรู้เป็นการสอนที่ดี ทันสมัย และมีวิธีการสอนรูปแบบต่างๆ ที่จัดว่าเป็นนวัตกรรมแบบใหม่ๆ หากเหมาะสมบุคคล แต่ละคน เช่น รูปแบบสัจฉา หรือสนทนา แบบบรรยาย และแบบตอบปัญหา และทรงสอนแบบเปรียบเทียบ เป็นต้น หลักการที่กล่าวมานั้น พระพุทธองค์ทรงสอนให้ผู้เรียนหรือผู้ฟังธรรมมีส่วนร่วมในการซักถามข้อสงสัยในหลักคำสอนเมื่อเข้าใจแล้ว พระพุทธองค์ก็ทรงให้ผู้เรียนลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) จะได้เกิดการเรียนรู้เข้าใจจากการปฏิบัติด้วยตนเองหรือจากประสบการณ์ จนผู้ปฏิบัติเข้าถึงหลักความจริงด้วยปัญญาของตน และสามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

13. EFFECTS OF ADMINISTRATORS' TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP ON ORGANIZATIONAL COMMITMENT OF ART SCHOOL TEACHERS IN SHENYANG, LIAONING PROVINCE by Liu Yuou Peerapong Tipanark and Pornthep Mengman, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, Research results revealed that: The level of administrators' transformational leadership, and teacher's organizational commitment at art schools in Shenyang were at high level. Administrator' s tranformational leadership was positively correlated and direct effects on teacher's organizational commitment, able to predict at statistically significant 92% ($p < 0.01$). The guideline/ approaches to strengthening teachers' organizational commitment, school administrators must show leadership in managing the organization in order for their teachers to be happy to have a bond with the organization, such as in the aspect of: basic needs, management support, teamwork, working, and career growth.

14. THE 21ST CENTURY LEADERSHIP CHARACTERISTICS OF ADMINISTRATORS FOR BALLET MAJOR IN SHENYANG CONSERVATORY OF MUSIC UNDER LIAONING PROVINCE IN PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA by Lu Wenhao Kamolmal Chaisirithanya and Chuanchom Chinatangkul, Faculty of Education, Bangkokthonburi University, The research findings revealed that; (1) the 21st century leadership characteristics of administrators for Ballet Major at Shenyang Conservatory of Music consisted of six dimensions: thinking, quality, team building, self-

renewal, innovation and future practice; and (2) the researcher developed an image of the future wheel from the result of research objective 1.

15. ความฉลาดทางอารมณ์ในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง (EMOTIONAL INTELLIGENCE IN THE 21st CENTURY OF SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER RANONG PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE) โดย วรราชพร อยู่ขั้ววน กมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา และ ชวนชม ชินะตังกูร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า (1) องค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์ในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง มี 5 องค์ประกอบ คือ การตระหนักรู้อารมณ์ในตนเอง การจัดการอารมณ์ในตนเอง การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และทักษะทางสังคม (2) โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (Chi-Square Statistics: χ^2/df) เท่ากับ 1.977 องศาอิสระ (DF) เท่ากับ 233 ค่า CFI เท่ากับ 0.957 ค่า TLI เท่ากับ 0.949 ค่า IFI เท่ากับ 0.957 ค่า RMR เท่ากับ 0.91 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.064 แสดงว่าโมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้าง และ (3) แนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง มีทั้งหมด 21 แนวทาง องค์ประกอบที่ 1 ตระหนักรู้อารมณ์ในตนเอง มี 3 แนวทาง องค์ประกอบที่ 2 การจัดการอารมณ์ในตนเอง มี 4 แนวทาง องค์ประกอบที่ 3 การสร้างแรงจูงใจในตนเอง มี 4 แนวทาง องค์ประกอบที่ 4 การเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น มี 6 แนวทาง องค์ประกอบที่ 5 ทักษะทางสังคม มี 4 แนวทาง

16. การตีความสัจจะเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวคิดปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง (INTERPRETATION OF TRUTH FOR THE IMPROVEMENT OF QUALITY OF LIFE ACCORDING TO MODERATE POST-MODERN PHILOSOPHICAL CONCEPTS) โดย ชุมพล ชนชนนท์ และ รวิช ตาแก้ว สาขาวิชาปรัชญาและจริยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สรุปว่า ในทางปรัชญา สัจจะ หมายถึง ภาวะของความจริง ภาวะของความจริงสะท้อนผ่านการรับรู้ของมนุษย์ออกมาเป็นกระบวนการตรรกะหรือปรัชญาของแต่ละบุคคล มนุษย์แต่ละคนเห็นสัจจะเป็นเช่นไรก็ตีความเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองไปตามสัจจะที่ตนเห็น และมีเป้าหมายของชีวิต คือ ความสุขแท้ตามแต่ละบุคคลเข้าใจจากการตีความสัจจะที่ต่างกัน ทำให้มนุษย์มีการผลักดันและขับเคลื่อนรูปแบบของชีวิตที่แตกต่างกัน แม้ว่าจะดำรงชีวิตในสังคมรูปแบบเดียวกันก็ตาม บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน การตีความสัจจะตามแนวคิดปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง โดยใช้วิธีวิจัยทางปรัชญา ได้แก่ วิชาวิธีเพื่อแลกเปลี่ยนเหตุผลระหว่างสองฝ่ายคือฝ่ายกระบวนการตรรกะปรัชญานวยุคและฝ่ายกระบวนการตรรกะปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง กระบวนการคิดไตร่ตรองเพื่อแสดงเหตุผลเชิงวิพากษ์ และประเมินคุณค่า ผลการวิจัยพบว่า ฝ่ายตรงข้ามให้เหตุผลสนับสนุนไว้เพื่อพิสูจน์ว่า สัจจะต้องตีความจากระบบเครือข่ายของนวยุคภาพถึงจะถูกต้องตามความเป็นจริง เหตุผลฝ่ายตรงข้ามดูเหมือนว่า สัจจะต้องตีความจากระบบเครือข่ายของนวยุคภาพเท่านั้น เพราะระบบเครือข่ายของนวยุคภาพมีความน่าเชื่อถือและเป็นความจริงสากล แต่ผู้วิจัยกลับมีความคิดเห็นตรงกันข้ามว่า การตีความดังกล่าวยังมีจุดอ่อนที่สามารถโต้แย้งได้ การตีความสัจจะเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่ได้

จำกัดอยู่ที่ระบบเครือข่ายของนวยุคภาพเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะข้อสรุปดังกล่าวเกิดจากการตีความที่ละเอียดในเรื่องคุณค่าของสัจจะในระดับปัจเจกและสิ่งอื่นที่อยู่นอกระบบเครือข่ายไม่สอดคล้องกับความจริงของชีวิตที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด ซึ่งเป็นหลักสำคัญของปรัชญาหลังนวยุค โดยเฉพาะในเรื่องของพลังสร้างสรรค์ กล่าวคือ ความรู้สากลที่เป็นระบบเครือข่ายที่นวยุคภาพกล่าวอ้างนั้นล้วนมาจากพลังสร้างสรรค์ที่มาจากผู้คิดนอกกรอบนอกกรอบระบบเครือข่ายแบบเดิมๆ ที่ผ่านมานวยุคเองมักปิดกั้นความคิดสร้างสรรค์สรุปได้ว่า แม้สัจจะที่แต่ละบุคคลค้นพบจะขัดแย้งกับระบบเครือข่าย หากได้เสริมสร้างวิจารณ์ญาณให้กับผู้ตีความอย่างไม่ยึดมั่นถือมั่น รวมทั้งให้ใช้พลังสร้างสรรค์ พลังปรับตัว พลังร่วมมือและพลังแสวงหาเพื่อสามารถเข้าถึงความสุขแท้ของชีวิตในแต่ละช่วง ย่อมสามารถยอมรับได้ว่าเป็นสัจจะที่สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้

17. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารคณะสงฆ์ของวัดในจังหวัดสมุทรสงคราม
(THE GUIDELINES OF DEVELOPMENT OF THE EFFECTIVENESS OF THE TEMPLES ADMINISTRATION IN SAMUTSONGKHRAM PROVINCE) โดย พระครูสาครธรรมประสิทธิ์ วิทยาลัยทองสุข ผลการวิจัยพบว่า พระสงฆ์ส่วนใหญ่มี อายุ 41-50 ปี มีพรรษา 21-30 พรรษา จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จบนักธรรม ชั้นเอก และไม่มีวุฒิทางเปรียญธรรม ประสิทธิภาพของการบริหารกิจการคณะสงฆ์พบว่าอยู่ในระดับมากในทุกด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านงานสาธารณูปการ ด้านงานการปกครอง ด้านงานศึกษาสงเคราะห์ ด้านงานศาสนศึกษา ด้านงานเผยแผ่ศาสนาธรรมและด้านงานสาธารณสงเคราะห์ ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ สรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิผลของการบริหารกิจการคณะสงฆ์ มากที่สุดโดยลำดับ ได้แก่ ภาวะผู้นำของเจ้าอาวาส ($\hat{Y} = 0.374X_1 + 0.491X_2$) ค่า R Square = 0.805 คุณภาพการบริหาร ($\hat{Y} = 0.742X_1 + 0.325X_2 - 0.453X_3$) ค่า R Square = 0.793 และการมีส่วนร่วมสนับสนุน ($\hat{Y} = 0.245X_1 - 0.120X_2 - 0.255X_3$) ค่า R Square = 0.716 ตามลำดับ โดยมีสมการพยากรณ์ $\hat{Y} = 0.429X_1 + 0.421X_2 + 0.418X_3$ ค่า R Square = 0.761 การวิจัยนี้ได้ค้นพบทฤษฎีสำคัญที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิผลการบริหารกิจการคณะสงฆ์ คือ ทฤษฎีภาวะผู้นำ ทฤษฎีการบริหารและทฤษฎีการมีส่วนร่วมและได้สะท้อนให้เห็นว่าวัดยังมีการบริหารงานตามทฤษฎีองค์การในระบบปิดเพราะประสิทธิผลของการบริหารกิจการคณะสงฆ์ยังขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสเป็นหลักจึงควรที่จะเปิดการบริหารกิจการวัดให้ผู้มีส่วนร่วมสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมภายนอกตามทฤษฎีองค์การระบบเปิดให้มากยิ่งขึ้นและมีการปรับโครงสร้างการแบ่งงานของการบริหารวัดให้มีรองเจ้าอาวาสหรือผู้ช่วยเจ้าอาวาสผู้รับผิดชอบในด้านต่างๆ และมีคณะสงฆ์ปฏิบัติหน้าที่รองรับในแต่ละด้านอย่างเป็นระบบตามหลักการจัดการที่ดีหลักกฎหมายและเหตุผล

18. การเล่าเรื่องของชาติและท้องถิ่นจากหอศรีลำดวนเฉลิมพระเกียรติเกาะห้วยน้ำคำ:
“ศรีสะเกษโบราณในศรีสะเกษสมัยใหม่” (NATIONAL AND LOCAL STORYTELLING FROM HO SI LAMDUAN CHALERM PHRAKIAT KOH HUAI NAM KHAM: “ANCIENT SI SA KET IN MODERN SI SA KET”) โดย ฉันทพงศ์ สารรัตน์ ปิยวรรณ กันทอง สิริโชค สิงห์วงษา ภัคพล ทวี และ ธงชัย ชำนิกุล คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ สรุปว่า แนวคิดการจัดนิทรรศการสำหรับพิพิธภัณฑ์ยุคสมัยใหม่ภายใต้บรรยากาศของกระแสโลกาภิวัตน์ได้เปลี่ยนแปลงไป มีการใช้วัฒนธรรมเป็นแนวทางสำคัญในการจัดแสดง

ซึ่งศรีสะเกษเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นหนึ่งในท้องถิ่นที่มีความเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางดังกล่าว โดยเฉพาะหอศรีลำดวนเฉลิมพระเกียรติ เกาะห้วยน้ำคำ อำเภอเมืองฯ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีความเป็นพิพิธภัณฑ์เมืองที่สำคัญที่สุดของจังหวัดศรีสะเกษ ความเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรมเห็นได้ชัดเจน คือ เทศบาลเมืองศรีสะเกษใช้งบประมาณจำนวนมากในการสร้างอาคารสมัยใหม่ที่มีความสะดวกสบายและทันสมัย มีลักษณะก้ำกึ่งระหว่างพิพิธภัณฑ์และหอคอยสูงชมเมือง พร้อมทั้งมีการพัฒนาห้องจัดแสดงเรื่องราวของศรีสะเกษสมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงยุคอารยธรรมขอม นำเสนอพัฒนาการของศรีสะเกษในแต่ละยุคด้วย 4 ประเด็นหลักที่เชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์แห่งชาติของไทยในประเด็นพัฒนาการทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความสัมพันธ์กับดินแดนใกล้เคียง ซึ่งสะท้อนถึงการนิยามความหมายให้กับอดีตศรีสะเกษ ภาพความสำคัญของศรีสะเกษในฐานะ “เมืองสำคัญในกลุ่มวัฒนธรรมเขมรป่าดงที่สืบสานต่อเนื่องมาอย่างยาวนานจากผู้คนหลายชาติพันธุ์โดยเฉพาะชาติพันธุ์ส่วย ลาว เขมร เยอ และชาวจีน” สืบเนื่องถึงบริบทการท่องเที่ยว การเมือง ท้องถิ่น นโยบายของรัฐ และชาติพันธุ์ แสดงให้เห็นถึงความเป็นท้องถิ่นนิยมทางวัฒนธรรมของเมืองศรีสะเกษสมัยใหม่ในพื้นที่ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์เมืองศรีสะเกษที่เป็นแหล่งให้ความรู้และประโยชน์ใช้สอยที่ควบคู่ไปกับความงาม

19. แนวทางความรับผิดชอบต่อหน้าที่ตามวิถีพระโพธิสัตว์ที่ปรากฏในมหานิบาตชาดก

(A GUIDELINE OF RESPONSIBILITY ENHANCEMENT ACCORDING TO THE WAYS OF LIFE OF BODHISATTVAS AS DEPICTED IN MAHĀNIPĀTA JĀTAKA) โดย กรรณก ศรีสุวรรณ และ สุวิญ รักสัตย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่เป็นแนวคิดจิตวิทยาสังคมและการสร้างเงื่อนไขทางสังคมของทาลคอตท์ พาร์สัน เน้นการทำประโยชน์แก่สังคม ทฤษฎีปริมิตที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของคาร์รอลล์ ทฤษฎีกระเจิงเงาของชาร์ลส ฮอร์ตัน คูลเลย์ ช่วยให้เข้าใจตนเองและปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับผู้อื่นได้ ทฤษฎีของเกมของจอร์จ เฮิร์เบิร์ต มิต ช่วยให้เข้าใจการรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ในสังคมในฐานะนักแสดงบทบาท รวมทั้งแนวคิดตัดสินใจกระทำของ วิลเลียม ริดเดอร์ ทำให้เห็นภาพของความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในฐานะคนในสังคมเป็นอย่างดี ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของพระโพธิสัตว์ที่ปรากฏในมหานิบาตชาดกทั้ง 10 ชาด ได้แก่ พระเทมีย พระมหาชนก พระสุวรรณสาม พระเนมิราช พระมโหสถ พระภริทัต พระจันทกุมาร พระนารทพรหม พระวิธูรบัณฑิต และพระเวสสันดร ทรงบำเพ็ญบารมี ได้แก่ เนกขัมมะ วิริยะ เมตตา อธิษฐาน ปัญญา ศีล ขันติ อุเบกขา สัจจะ และทาน ด้วยความรับผิดชอบต่อสร้างความมั่นคงในจิตใจและพัฒนาสติปัญญาสำเร็จตามปณิธานแห่งพระโพธิสัตว์ แนวทางเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อหน้าที่ตามวิถีพระโพธิสัตว์ที่ปรากฏในมหานิบาตชาดกใน 7 ประเด็น คือ ความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ครู-อาจารย์ รัฐ พระพุทธศาสนา ผู้ต้องการความช่วยเหลือ สามารถทำได้ด้วย มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อหน้าที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ สร้างความมีระเบียบวินัยในตนเอง รักษาและพัฒนามาตรฐานความรับผิดชอบต่ออย่างมีคุณภาพ ทำงานด้วยความเข้าใจเชิงระบบ เคารพสิทธิของผู้อื่นเพื่อความเจริญรุ่งเรืองแห่งมนุษยชาติและสังคม สังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ด้วยใช้บารมีเป็นเงื่อนไขการรับผิดชอบต่อหน้าที่ ทำประโยชน์ แฝ่ไปสู่สังคมไม่มีขอบเขตและมีความสุขทุกกิจกรรมตามรูปแบบ BODHI Model

20. นิรุติปฏิบัติสัมภิตา : ความแตกฉานในเชิงวาทกรรมตามที่ปรากฏในมิลินทปัญหา
(NIRUTTIPATISAMBHIDĀ: CONSTRUCTING DISCOURSE SKILLS AS DEPICTED IN THE MILINDAPAÑHĀ)
โดย ภูริทัต ศรีอร่าม และ สุวิญ รักษ์สัตย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การใช้นิรุติปฏิบัติสัมภิตาในคัมภีร์พระพุทธศาสนา สามารถสรุปได้ว่า พระวินัยปิฎก เป็นนิรุติปฏิบัติสัมภิตาเพื่อการแสดงธรรมและบัญญัติพระวินัย, พระสุตตันตปิฎก เป็นนิรุติปฏิบัติสัมภิตาเพื่อการแสดงแนวทางการปฏิบัติธรรมทุกระดับ มีตามหลักไตรสิกขา และยกเนื้อเรื่องประกอบการแสดงธรรม เป็นต้น, พระอภิธรรมปิฎก เป็นนิรุติปฏิบัติสัมภิตาเพื่อการอธิบายสภาวะปรมาตม มียกข้อมูลเชิงตรรกะในกถาวัตถุ เป็นต้น, คัมภีร์วิสุทธิมรรค เป็นนิรุติปฏิบัติสัมภิตารูปแบบตั้งคำถามและอธิบายคำตอบด้วยการชี้แจงความหมาย ลักษณะ อาการ อานิสงส์ คุณและโทษ เป็นต้น, คัมภีร์มงคลทีปนี เป็นนิรุติปฏิบัติสัมภิตาอธิบายวิธีปฏิบัติตน ปฏิบัติต่อบุคคล สังคมและการพัฒนาจิต เป็นต้น, อรรถกถาธรรมบท เป็นนิรุติปฏิบัติสัมภิตาแบบเล่านิทานแสดงแบบอย่างวิธีปฏิบัติ ประกอบการยกอุปมาเชิงรูปธรรมเปรียบเทียบกับนามธรรม เป็นต้น การใช้นิรุติปฏิบัติสัมภิตาในคัมภีร์มิลินทปัญหา สรุปได้ 7 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบอธิบายสมมติปรมาตม 2) รูปแบบอธิบายสภาวะธรรม 3) รูปแบบอธิบายอานิสงส์ เป็นวิยหาระและอธิฐานนหาระ 4) รูปแบบใช้ตรรกะ 5) รูปแบบอุปมาอุปมัย 6) รูปแบบใช้อุปกรณ์อธิบาย 7) รูปแบบให้แนวทางปฏิบัติ การสร้างความแตกฉานในวาทกรรมเชิงนิรุติปฏิบัติสัมภิตาที่ปรากฏในมิลินทปัญหา ด้วยเหตุปัจจัยให้เกิดความแตกฉาน คือ 1) ประเด็นปัญหาที่ยกขึ้นพิจารณา 2) การตรวจสอบค้นคว้าศึกษาความเป็นไปได้ของสมมติฐาน 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทิศทางที่เป็นเอกภาพของการแก้ปัญหา 4) การยกตัวอย่างเชิงประจักษ์บนพื้นที่ทดลอง 5) สัมฤทธิ์ผลของวาทกรรม ในรูปแบบ PHUSA Model

21. การสื่อสารเชิงพุทธเพื่อคุณภาพชีวิตในสังคมบริโภคนิยม (BUDDHIST COMMUNICATION FOR LIFE-BALANCE IN CONSUMERISM SOCIETY) โดย ชาริสวิณี รัตนบุรี และ สุวิญ รักษ์สัตย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การสื่อสารในสังคมบริโภคนิยม เป็นมีการสื่อสารผ่านการใช้อินเทอร์เน็ต จึงเกิดเป็นสังคมออนไลน์ จนได้รับความนิยมเป็นอย่างมากโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น วัยทำงาน (GEN Y) จนสื่อเหล่านี้ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตผู้คนจำนวนมาก และเกิดเป็นการตลาดบนสื่อออนไลน์ทำให้การใช้ชีวิตได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา เพื่อการกระตุ้นให้มีพฤติกรรมและการเสพหรือใช้จ่ายเงินซื้อสินค้าและบริการ ซึ่งส่วนใหญ่มาจากการรับสื่อโฆษณาผ่านสัมผัสทั้ง 5 การมองเห็น การได้ยิน การดมกลิ่น การชิมรส และการสัมผัส ตามเทคนิคการตลาดทางประสาทสัมผัสหรือ Sensory Marketing การสื่อสารเชิงพุทธเพื่อคุณภาพชีวิตในสังคมบริโภคนิยม การสื่อสารที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนสามารถนำไปพัฒนาประยุกต์ใช้ได้กับการสื่อสารในทุกรูปแบบ ตามหลักของการสื่อสาร กระบวนการรับรู้ของมนุษย์ตามหลักธรรมผ่านอายตนะช่องทางการรับรู้ภายนอก ได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส เพื่อการมีชีวิตที่สมดุลในการดำเนินชีวิตในสังคมบริโภคนิยม จึงควรนำวิธีการสื่อสารของพระพุทธเจ้า ซึ่งได้แก่โยนิโสมนสิการ (ความคิด) ปาริสุสทธิศีล 4 (ตัวควบคุม) อัธตะ 3 (ประโยชน์ใช้สอย) และวชิสุจิริต (พูดดี) มาเพื่อควบคุมยังยั้งสิ่งที่เกิดจากอายตนะภายในและภายนอกในการอุปโภคบริโภค การบูรณาการการสื่อสารเชิงพุทธเพื่อคุณภาพชีวิตในสังคมบริโภคนิยม เป็นการสื่อสารในสังคมบริโภคนิยมบูรณาการกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้ได้รูปแบบการสื่อสารของการเสพสื่อที่เหมาะสมเพื่อนำมาเป็นแนวทางใช้ชีวิตให้มีคุณภาพ 5 ด้าน คือ 1) การเสพรูปลักษณ์ 2) การเสพเสียง 3) การ

เสพลักษณ์ 4) การเสพรสชาติ และ 5) การเสพสัมผัส รูปแบบบูรณาการการสื่อสารเชิงพุทธเพื่อคุณภาพชีวิตในสังคมบริโภคนิยมได้องค์ความรู้ คือ WISDOM MODEL

22. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร (The School Administrators Instructional Leadership of with the Learning Organization in the Samutsakhon Primary Educational Service Area Office) โดย กัญญนันท์ สิริคุปต์ธรรานนท์ วิทยาลัยทองสุข ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและเป็นผู้สอน ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นลำดับที่ 1 คือ ด้านมุมมองและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านหลักสูตร ลำดับที่ 2 คือ ด้านการประเมินผลการสอนของครู ลำดับที่ 3 ด้านการจัดโครงการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ลำดับที่ 4 คือ ด้านการวางแผนเพื่อการพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพและลำดับสุดท้าย คือ ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ตามลำดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นลำดับที่ 1 คือ ด้านการมีแบบแผนความคิด ลำดับที่ 2 คือ ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ลำดับที่ 3 คือ ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ลำดับที่ 4 คือ ด้านการเรียนรู้กันเป็นทีมและลำดับสุดท้าย คือ การคิดอย่างเป็นระบบตามลำดับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ในแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง 0.010 - 0.870 เป็นสหสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การวิเคราะห์การส่งผลของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สรุปได้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน (X_2) และการวางแผนเพื่อการพัฒนาความก้าวหน้า (X_5) ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ในโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

23. รูปแบบการประยุกต์หลักพุทธปรัชญาว่าด้วยไตรสิกขาเพื่อการพัฒนาสมรรถนะทรัพยากรมนุษย์ในสังคมดิจิทัล (THE MODEL OF APPLICATION OF BUDDHIST PHILOSOPHY ON THE THREEFOLD TRAINING FOR HUMAN RESOURCE COMPETENCY DEVELOPMENT IN THE DIGITAL SOCIETY) โดย สว่างบุญ วงศ์ฟ้าเลื่อน สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ โอน้อย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประยุกต์ใช้หลักพุทธปรัชญาว่าด้วยไตรสิกขาเพื่อการพัฒนาสมรรถนะทรัพยากรมนุษย์ในสังคมดิจิทัล เป็นรูปแบบการพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ในการดำเนินชีวิตและประสิทธิภาพการทำงานด้วยสมรรถนะสำคัญ 3 ประการ คือ 1) นิสสัยดี คือ มีพฤติกรรมทางกายวาจาดี ถูกต้องเหมาะสมตามหลักศีลสิกขา กุศลและมารยาทในสังคมดิจิทัล 2) จิตใจดี คือ มีขีดความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และบริหารจัดการจิตใจในสภาวะการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักจิตตสิกขา และ 3) ความรู้ดี คือ

มีความรู้ความเข้าใจชีวิตทั้งระดับโลกียะ คือ การดำเนินชีวิตประจำวัน และระดับโลกุตระ คือ การพัฒนาชีวิตเข้าสู่ภาวะแห่งความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักปัญญาสิกขาผ่านหลักหลักกาลามสูตรและหลักโยนิโสมนสิการ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทรัพยากรมนุษย์ในสังคมดิจิทัลเป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะสำคัญ คือ “นิสัยดี จิตใจดี ความรู้ดี” ผลการวิจัยถือเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ได้ คือ G-MBK MODEL

24. **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการเสริมสร้างความสุขแท้ตามแนวนุชนิยมในสังคมปัจจุบัน** (THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY FOR STRENGTHENING THE AUTHENTIC HAPPINESS ALONG HUMANISM IN THE PRESENT SOCIETY) โดย กิตติพงศ์ สุวรรณวงศ์ สวัสดิ์ อโณทัย และ กันยาวิรัส ฐิตาพงษ์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า มนุษยนิยมมีความเชื่อว่ามนุษย์เป็นสัตว์ที่มีปัญญาในการคิดค้นหาเหตุผลและสามารถเข้าถึงความจริงซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความสุขแท้ตามสัจชาตญาณปัญญา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางของการปฏิบัติการพัฒนาบนพื้นฐานทางสายกลาง และการดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนการใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นหลักการดำเนินชีวิตแบบพึ่งพาตนเองด้วยการรู้จักความพอดี พอกิน และพอใจ การบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการเสริมสร้างความสุขแท้ตามกระบวนการทศรัณปรัชญาหลังนวยุคด้วยการสร้างความสุขบนความสุขของผู้อื่นกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีสติสัมปชัญญะ ความมีเมตตา มีวัฒนธรรมของการผลิต มีวิจารณ์ญาณในการบริโภคในสิ่งที่เป็นคุณค่าแท้ การพึ่งพาตนเอง หลักการสอนให้ตระหนักรู้ในศักยภาพตน เข้าใจตน เข้าถึงตน และพัฒนาตน ก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และนี่คือแนวทางของสัมมาทิฐิ สัมมาปฏิบัติ และสัมมาพัฒนาของการเสริมสร้างความสุขแท้ องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้คือ AHAR = WMVW → LQD

25. **พุทธกระบวนการทางปรัชญาของการตื่นรู้เพื่อการเสริมสร้างความสุขในสังคมหลังนวยุค** (THE BUDDHIST PHILOSOPHICAL PARADIGM OF AWAKENING FOR STRENGTHENING HAPPINESS IN THE POSTMODERN SOCIETY) โดย พระชนินสิทธิ์ สุทธิจิตโต (ภูเมศโปสยานนท์) สวัสดิ์ อโณทัย และ สมบูรณ์ บุญโท มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการการตื่นรู้ของมนุษยชาติจากสังคมก่อนนวยุค นวยุคและหลังนวยุคได้ก่อให้เกิดคุณูปการความก้าวหน้าที่เป็นประโยชน์มหาศาล ขณะเดียวกัน ได้มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตในสังคมดิจิทัลในกับดักของการบริโภคนิยม จนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาทางศีลธรรม การศึกษา การอยู่ร่วมกัน พุทธกระบวนการทางอภิปรัชญาได้นำเสนอหลักไตรลักษณ์ ทางญาณวิทยาเกี่ยวกับกระบวนการของปัญญา และทางจริยศาสตร์เกี่ยวกับศีล กุศลกรรมบถ และอริยมรรคมีองค์ 8 จนนำมาเป็นหลักไตรสิกขา การบูรณาการพุทธกระบวนการทางปรัชญาของการตื่นรู้ในสังคมหลังนวยุคเป็นการดำเนินชีวิตด้วยการอยู่ด้วยปัญญา ดำรงตนด้วยไม่ประมาทในชีวิต ภัย และการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ด้วยการใช้แนวทางมัชฌิมาปฏิปทา ดำรงตนอย่างมีสติสัมปชัญญะ มีวิจารณ์ญาณไตรตรองอย่างเป็นเหตุเป็นผล มีการตื่นรู้เพื่อแยกแยะสิ่งดี สิ่งไม่ดี สิ่งที่มีคุณ สิ่งที่ไม่มีความดี ประโยชน์และมีโทษประโยชน์ ตามสภาพความเป็นจริง รับข่าวสารเท่าที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้คือ MWLJH

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	ค
สารบัญ	๗
FACTORS AFFECTING STUDENTS' SATISFACTION WITH ART EDUCATION MANAGEMENT IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS: A CASE OF LIAONING UNIVERSITY LIAONING PROVINCE, CHINA ห่าน เชี่ยว ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ และ สุขุม มูลเมือง	1
THE EFFECTIVENESS OF CLASSROOM TEACHING OF ART DESIGN MAJOR IN UNIVERSITY-A CASE STUDY OF ART DESIGN MAJOR IN GUANGXI UNIVERSITY Yan Min Sutida Howattanakul and Sataporn Pruettikul	12
RESEARCH ON THE TRANSFORMATION OF APPLIED UNIVERSITIES IN LIAONING PROVINCE Zhang Shi Sutida Howattanakul and Sataporn Pruettikul	32
THE INFLUENCES OF INFORMATIZATION LEADERSHIP ON MANAGEMENT EFFECTIVENESS: A CASE OF ART MAJORS COLLEGES AND UNIVERSITIES IN SHANGHAI Lyu Shuai Prapatpong Senarith and Sukhum Moonmuang	55
EFFECTS OF FEMALE LEADERSHIP ON TEACHERS' PERCEIVED TRUST IN ART EDUCATION MANAGEMENT IN COLLEGES AND UNIVERSITIES, SHANXI PROVINCE หลิว เยว่เชียว ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ สุขุม มูลเมือง	67
THE INFLUENCE OF INSTRUCTIONAL LEADERSHIP ON ART TEACHERS' PERFORMANCE IN COLLEGES AND UNIVERSITIES IN FUJIAN PROVINCE หวาง เหิงชาน ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ และ สุขุม มูลเมือง	82
การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานต่อประชาชนขององค์การบริหาร ส่วนตำบลนาทับไฮ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย (INFRASTRUCTURE MANAGEMENT FOR THE PEOPLE OF NA THAP HAI SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION RATTANAWAPI DISTRICT, NONG KHAI PROVINCE) วันเฉลิม วรรณไชย และ โกศล สอดส่อง	97
การพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมประจำภาค 4 (INFORMATION TECHNOLOGY PERSONNEL DEVELOPMENT UNDER THE OFFICE OF THE COURT OF JUSTICE REGION 4) สุขสันต์ แซ่จ้าว และ โกศล สอดส่อง	108

คุณภาพการให้บริการของศาลจังหวัดหนองบัวลำภู (SERVICE QUALITY OF NONG BUA LAMPHU PROVINCIAL COURT) มยุรี ชะพินิจ และ ชาญยุทธ หาญชนะ	119
องค์กรนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา (INNOVATIVE ORGANIZATION AND INFORMATION TECHNOLOGY IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION) ศุภวิชช์ วงษ์พลบ พระมหาอุดร อุตตโร (มากดี) และ ปฎิธรรม สำเนียง	131
นโยบายนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา (POLICY ON INNOVATION AND INFORMATION TECHNOLOGY IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION) ณัฐวดี โพธิ์พรมศรี พระมหาอุดร อุตตโร (มากดี) และ ปฎิธรรม สำเนียง	141
นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาเชิงพุทธ (Buddhist Educational Innovation and Technology) อิทธิรัฐ น้อยเกิด พระมหาอุดร อุตตโร (มากดี) และ ปฎิธรรม สำเนียง	153
EFFECTS OF ADMINISTRATORS' TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP ON ORGANIZATIONAL COMMITMENT OF ART SCHOOL TEACHERS IN SHENYANG, LIAONING PROVINCE Liu Yuou Peerapong Tipanark and Pornthep Mengman	164
THE 21ST CENTURY LEADERSHIP CHARACTERISTICS OF ADMINISTRATORS FOR BALLET MAJOR IN SHENYANG CONSERVATORY OF MUSIC UNDER LIAONING PROVINCE IN PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA Lu Wenhao Kamolmal Chaisirithanya and Chuanchom Chinatangkul	180
ความฉลาดทางอารมณ์ในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง (EMOTIONAL INTELLIGENCE IN THE 21st CENTURY OF SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER RANONG PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE) วรรษพร อยู่ชวน กมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา และ ชวนชม ชินะตั้งกูร	190
การตีความสัจจะเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวคิดปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง (INTERPRETATION OF TRUTH FOR THE IMPROVEMENT OF QUALITY OF LIFE ACCORDING TO MODERATE POST-MODERN PHILOSOPHICAL CONCEPTS) ชุมพล ชนะนนท์ และ รวิช ตาแก้ว	205
แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารคณะสงฆ์ของวัดในจังหวัดสมุทรสงคราม (THE GUIDELINES OF DEVELOPMENT OF THE EFFECTIVENESS OF THE TEMPLES ADMINISTRATION IN SAMUTSONGKHRAM PROVINCE) พระครูสาครธรรมประสิทธิ์	215

การเล่าเรื่องของชาติและท้องถิ่นจากหอศรีลำดวนเฉลิมพระเกียรติเกาะห้วยน้ำคำ: “ศรีสะเกษโบราณในศรีสะเกษสมัยใหม่” (NATIONAL AND LOCAL STORYTELLING FROM HO SI LAMDUAN CHALERM PHRAKIAT KOH HUAI NAM KHAM: “ANCIENT SI SA KET IN MODERN SI SA KET”) ธัญพงศ์ สารรัตน์ ปิยวรรณ กันทอง สิริโชค สิงห์วงษา ภัคพล ทวี และ ธงชัย ชำนิกุล	230
แนวทางความรับผิดชอบต่อน้ำที่ตามวิถีพระโพธิสัตว์ที่ปรากฏในมหานิบาตชาดก (A GUIDELINE OF RESPONSIBILITY ENHANCEMENT ACCORDING TO THE WAYS OF LIFE OF BODHISATTVAS AS DEPICTED IN MAHĀNIPĀTA JĀTAKA) กรกนก ศรีสุวรรณ และ สุวิญ รักษัตย์	247
นิรุตติปฏิสัมพันธ์ : ความแตกฉานในเชิงวาทกรรมตามที่ปรากฏในมิลินทปัญหา (NIRUTTIPATISAMBHIDĀ: CONSTRUCTING DISCOURSE SKILLS AS DEPICTED IN THE MILINDAPAÑHĀ) ภูริทัต ศรีอร่าม และ สุวิญ รักษัตย์	261
การสื่อสารเชิงพุทธเพื่อคุณภาพชีวิตในสังคมบริโภคนิยม (BUDDHIST COMMUNICATION FOR LIFE-BALANCE IN CONSUMERISM SOCIETY) ชาธิสวณีย์ รัตนบุรี และ สุวิญ รักษัตย์ ข	276
ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร (The School Administrators Instructional Leadership of with the Learning Organization in the Samutsakhon Primary Educational Service Area Office) กัญญนันท์ สิริคุปต์ธรรานนท์	289
รูปแบบการประยุกต์หลักพุทธปรัชญาว่าด้วยไตรสิกขาเพื่อการพัฒนาสมรรถนะ ทรัพยากรมนุษย์ในสังคมดิจิทัล (THE MODEL OF APPLICATION OF BUDDHIST PHILOSOPHY ON THE THREEFOLD TRAINING FOR HUMAN RESOURCE COMPETENCY DEVELOPMENT IN THE DIGITAL SOCIETY) สว่างบุญ วงศ์ฟ้าเลื่อน สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย	304
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการเสริมสร้างความสุขแท้ตามแนวนุชนิยมในสังคมปัจจุบัน (THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY FOR STRENGTHENING THE AUTHENTIC HAPPINESS ALONG HUMANISM IN THE PRESENT SOCIETY) กิตติพงศ์ สุวรรณวงศ์ สวัสดิ์ อโณทัย และ กันยาวิร์ สัทธาพงษ์	315
พุทธกระบวนทรรศน์ทางปรัชญาของการตื่นรู้เพื่อการเสริมสร้างความสุขในสังคมหลังยุค (THE BUDDHIST PHILOSOPHICAL PARADIGM OF AWAKENING FOR STRENGTHENING HAPPINESS IN THE POSTMODERN SOCIETY) พระชนินสิทธิ์ สุทธิจิตโต (ภูเมศโปสยานนท์) สวัสดิ์ อโณทัย และ สมบูรณ์ บุญโท	327

จริยธรรมการตีพิมพ์บทความในวารสารวิจัยธรรมศึกษา	338
ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	
การเตรียมต้นฉบับเพื่อการเสนอจัดพิมพ์ในวารสารวิจัยธรรมศึกษา	340
ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	